

Rumturisme Per Wimmer har betalt mere end 6 millioner kroner for at komme med på en rejse ud i rummet

TEMA Side 6

Finansmanden Per Wimmer købte i 2000 billet til rigmanden Richard Bransons rejse ud i verdensrummet. Siden har den 49-årige dansker ventet på afgang. Den kommer i 2018, er han overbevist om. Foto: Jacob Ehrbahn

Per Wimmers mål med 2018 er at blive en af verdens første turister i rummet

2018 har budefter at blive året, hvor rumturisme får sit endelige gennembrud. Sker det, vil danske Per Wimmer blive blandt de første, der rejser ud af Jordens atmosfære.

PER THIEMANN

Skal ferien gå til Venedig eller verdensrummet næste år? For den danske investor Per Wimmer er det slet ikke et skørt spørgsmål.

Sammen med knap 100 andre er han skrevet op til at blive en af de første passagerer, når rumturismen får sit gennembrud. Det sker til næste år, hvis man ellers skal tro briten Richard Branson, der er rumskibsreder og ejer af Virgin Galactic, hvor 49-årige Per Wimmer har købt billet.

Branson bebudede i oktober i år, at han efter mere end 10 års forsinkelse vil have sit rumskib klar til jomfrurejse inden for seks måneder. Dermed vil vejen være banet for de første turistrejser.

»Belært af erfaring ved jeg godt, at intet er sikkert, når vi taler rumturisme. Men det er så tæt på nu, at det bestemt ikke er urealistisk at komme afsted i 2018. Jeg håber helt vildt på, at det sker«, siger Per Wimmer.

Siden digteren Lukian i det andet århundrede Tyrkiet skrev den første kendte skildring af en tur til Månen, har alt fra Jens Lyn til Tintin taget den fiktive rejse ud af atmosfæren. De store gennembrud for regeringsfinansieret rumfart i 1950'erne og

1960'erne fik rigmænd til at drømme om private rumrejser. Siden er det gået med rumturismen som med løfterne om flyvende biler og fungerende IC4-tog. Som tiden gik, og intet skete, udviklede det sig til lidt af en vittighed.

Godt nok er otte milliardærer siden 2001 blevet rumturister, efter at de for hundreder af millioner kroner var gæster på russiske fartøjer tur til den internationale rumstation, men regelmæssige turistrejser var det ikke. Med Bransons løfte fra oktober er der nu tegn på gennembrud for rumturismen. For Wimmer kan det blive kulmination på årtiers drøm.

Fra Slagelse til det ydre rum

Wimmers vej til Verdensrummet har været snørklet. Efter opvæksten i Slagelse læste han jura i København og London og statskundskab i Belgien. Efter en tid i EU-Kommissionen fik han legat til eliteuniversitet Harvard i USA, hvor finansstudier åbnede for ansættelse i storbanken Gold-

man Sachs. En del af lønnen var i aktieoptioner, og da banken blev børsnoteret i 1999, blev Per Wimmer millionær.

Blandt de første ting, han brugte pengene på, var en billet til rummet.

»I 2000 mødte jeg en ven, som spurgte, om jeg havde hørt, at det snart bliver muligt for privatpersoner at rejse ud i rummet. Inden for 48 timer fandt jeg ud af, hvem jeg skulle tale med for at komme afsted, og fik købt en billet. Den kostede lige under en million kroner«.

Dengang blev Wimmer sat i udsigt, at han skulle afsted i 2006 eller 2007, men afgangsen er blevet udsat gang på gang. Det har ikke svækket hans motivation.

»Alt, hvad der dukker op af ledige sæder, køber jeg eller køber option på«.

Wimmer har i dag brugt over en million dollars – mere end seks millioner kroner – på de rejser, han endnu ikke er kommet afsted på, fortæller han.

Andre har nok drømt om et stort hus eller en dyr bil, hvis de kom til penge. Wimmer har de senere år stået på ski i 5,5 kilometers højde, boet hos en indianerstamme og »en masse andre Indiana Jones-agtige ting«, som han kalder det.

Han bor i dag i London, hvor han driver et investeringsfirma, men har også en lejlighed i indre København, hvor Politiken møder ham, mens han er hjemme på juleferie. I lejlighedens stue hænger et maleri, som er inspireret af Leonardo da Vincis tegning 'Den Vitruvianske Mand', hvor en krop med arme og ben i to stillinger er indpasset i en cirkel og en firkant. Ansigtet er Per Wimmers ansigt, og i baggrunden ses verdensrummet. Neden under

står med sirlig skrift: 'The World is not Enough'.

Maleriet har Per

Wimmers søster lavet til hans 40 års fødselsdag, og dets storskriddende budskab skyldes, at det var, hvad han svarede, da hun spurgte, hvorfor han havde brugt alle de penge på en billet til en tur i rummet. Verden – den på Jordens

overflade – er ikke stor nok til Wimmer. Alt er prøvet før af nogle andre, og Wimmer vil selv skrive manualen.

Svært at være pioner på Jorden

»Det er svært at være pioner på Mount Everest. Kommer man der i maj, er der nærmest kø op ad bjerget. Og det er ligesom ikke ideen med at være eventyrer at stå i kø. Det kan man gøre nede i Netto«.

I stuen er et billede af Per Wimmer sammen med den tidligere amerikanske præsident Bill Clinton. Der er også fotos af Apollo 11-legenden Buzz Aldrin, hvorpå Aldrin har skrevet hilsner til Per Wimmer. Over en hvid sofa hænger et panoramafoto fra dengang, Per Wimmer sprang i faldskærm over Himalayabjergene, og på en spiralreol står farvestrålende bøger med titler som 'I Will Go to Space Next Week', som Wimmer har været med til at skrive. På gulvet står en træfigur af en afrikansk stammejæger, han har hentet i Gambia. På køkkenbordet ligger en mørkeblå

RUMREJSE. Hvis Per Wimmer er påvirket af de hånlige hentydninger om, at han efter flere år endnu ikke har været på en rumrejse, kan man ikke mærke det på ham. Til gengæld er hans venner ret positive: »Når det kommer til rummet, er det, som om Janteloven ikke gælder. Ingen har sagt, at de synes, at det er for smart«.

Foto: Jacob Ehrbahn

dragt, som Wimmer har på under træning i rumsimulatorer, og en replica af en rumhjelme. Han springer gerne i begge dele for fotografens skyld.

Hvis rumrejsen bliver en realitet i år, kan seks passagerer komme med ad gangen. Turen begynder i New Mexico, USA.

»Vi starter med en almindelig takeoff, hvor rumskibet er spændt sammen med

et moderfly. I 16-17 kilometers højde slipper moderflyet os, og så falder vi lidt. Så tændes rumskibet, og vi accelererer opad. Vi får både tryk på brystet, og der trækkes blod fra hovedet«, siger Per Wimmer.

Når trykket er størst, svarer det til at ligge på gulvet, mens der står seks voksne oven på ens brystkasse, fortæller han.

»Vi strammer musklerne i armene for

SERIE

HVOR TÆT ER VI PÅ...?

I denne serie ser vi på, hvortæt vi er på at virkeliggøre ting, der engang virkede som ren science fiction:

- Mandag: Står vi på tærsklen til at lave børn uden for mors mave?
- Tirsdag: Opfindergeni jager evigt liv
- I dag: Den første rumturist
- Senere kan du læse om:
 - Jagten på den uudtømmelige, rene energi
 - Politiet ser ind i fremtiden.

at lukke af og holde blodet oppe i hovedet, så vi ikke besvimer. Vi gør også sådan her: puhh puhh«, siger Per Wimmer, mens han viser åndedrætsøvelser, der skal forhindre bevidstløshed.

Når rumskibet er oppe omkring 5.000 kilometer i timen, bliver hastigheden konstant, og trykket falder. Rumskibet når ud i rummet – det vil sige mere end 100 kilometer ud fra Jordens overflade.

Som led i sin træning har Per Wimmer oplevet vægtløshed i 30-40 sekunder ad gangen. Det er sket på russiske cargofly, som flyver op i 16 kilometers højde og så styrer mod jorden, så vægtløshed opstår i kabinen. På rumrejsen vil de være vægtløse og beundre Jorden i 30-40 minutter.

En farlig hjemrejse

Farligst er turen ind i atmosfæren igen. Kommer man ikke skarpt nok ind, glider fartøjet af og ryger ud igen. Kommer man for skarpt ind, bliver det for varmt.

»Det er selvfølgelig farligt, men det tager jeg med. Det er mest min mor, der er bekymret. Min søn på seks år synes bare, det er fantastisk, at jeg skal afsted«.

Per Wimmers verdensmandsmentalitet møder nogle gange modstand. Jyllands-Posten bragte i 2015 en artikel om, at hans reelle succes med investeringer var mindre, end han selv lod forstå. Og efter at Wimmer flere gange har udtalt, at hans rumrejse var lige på trapperne, har nogle gjort sig morsomme over det.

Danskerne har i det hele taget så god kollektiv hukommelse for mislykkede verdensmænd, at det hånlige råb fra publikum, 'den går ikke, Granberg', lever videre som mundheld 160 år efter, at ballonkipper Victor Granberg mislykkedes med at komme til vejs over Christiansborg i brintballonen Samson.

Intet tyder dog på, at Per Wimmers ballon er punkteret. Og hvis han ærgrer sig over hånlige hentydninger om de fortsatte forsinkelser, lader han sig ikke mærke med det. Hans venner, også de gamle fra Slagelse, er positive, fortæller han.

»Når det kommer til rummet, er det, som om Janteloven ikke gælder. Ingen har sagt, at de synes, at det er for smart. Men jeg er også opdraget hjemmefra til at være ret nede på jorden«.

per.thiemann@pol.dk